

WHAT'S NEW, SCOOBY DOO? OBSERVAȚII ASUPRA DINAMICII LEXICULUI ȘI A STRUCTURII GRAMATICALE ROMÂNEȘTI ÎN SUBTITRAREA DESENELOR ANIMATE

Monica BORȘ

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Facultatea de Litere și Arte
Lucian Blaga University of Sibiu, Faculty of Letters and Arts
Personal e-mail: monica.bors@ulbsibiu.ro

WHAT'S NEW, SCOOBY DOO? OBSERVATIONS ON THE DYNAMICS OF THE ROMANIAN VOCABULARY
AND GRAMMATICAL STRUCTURE IN THE SUBTITLING OF CARTOONS

Abstract: An examination of the vocabulary and the current Romanian grammatical structure in the subtitling of recent cartoons identifies specific issues regarding grammatical, semantic, lexical creations, especially some extremely productive prefixes which circulate from one register of the language to another, according to the principle of communicating vessels. By analyzing the language on social networks and television channels, one can see how the same word, prefix or structure migrates from its specific area in that of everyday speech. One could transfer Pascal's principle from physics into language sciences and re-define it as the pressure of language use transmitted from one area of the language to another, manifested in the whole mass of speakers and in all directions. A wrong word or an aberrant grammatical form approaches the verge of imposing itself when the pressure of language use pushes it into areas other than those of its specific use.

Keywords: contemporary Romanian language, dynamics of vocabulary and of grammatical structure, cartoons subtitling, translation and linguistic creativity.

Citation suggestion: Borș, Monica. "What's new, Scooby Doo? Observații asupra dinamicii lexicului și a structurii gramaticale românești în subtitlarea desenelor animate." *Transilvania*, no. 11-12 (2021): 128-131.
<https://doi.org/10.51391/trva.2021.11-12.19>.

O examinare a lexicului și a structurii gramaticale românești actuale în subtitlarea desenelor animate evidențiază în seriile nou apărute (*Gașca pușorilor*, *Fancy Nancy*, *Navigăm cu Santiago*, *Daisy și Ollie*, *T.O.T.S.*, *Gigantozaurul*, *Familia Barbașapa*, *Blue*, *Craig și dumbrava*, *Grădinița dramei totale*, *Peripețiile lui Paddington*, *Micul meu ponei-viață de ponei* etc.) chestiuni și probleme de ordin gramatical, semantic, creații lexicale, în special sub forma unor prefixe extrem de productive în limba de azi care circulă dintr-un registru în altul al limbii, conform principiului vaselor comunicante. Urmărind limbajul de pe rețele de socializare, canale de televiziune, se poate vedea cum același cuvânt, prefix sau structură ajunge din zona în care a fost consacrat în zona vorbirii cotidiene. Am putea reformula principiul pascalian ca presiune a uzului lingvistic care se transmite dintr-o zonă a limbii în alta, în toată masa de vorbitori și în toate direcțiile. Un cuvânt sau o formă gramaticală

greșită devine un pericol în a se impune când presiunea uzului lingvistic îl/o împinge și în alte zone.

La o analiză de tip proces-verbal, se pot sintetiza următoarele probleme de ordin gramatical:

Categoria determinării este în derivă, de la vocativul nearticulat din refrenul *Eroilor în pijama*, de pe *Disney Junior*: „Eroi în pijama. / Nu strigați!”, la forme cazuale de acuzativ din limbajul personajele de pe *Jim Jim* care îndeamnă: „Spre titirez aerian!” (*Jim Jim*, 14.07. 2021, 15.04). Substantivele cu funcție de adresare nu au categoria determinării (și nici măcar o desinență care să facă posibilă materializarea funcției de adresare și indicarea destinatarului enunțului): „Bine, detectiv!” (*Jim Jim*, 14.07. 2021, 14.33); „Scuze, căpitan Cuțul!” (*Disney Junior*, 2.11, 21.37), „Îmi pare rău, căpitan Cuțul!” (*Disney Junior*, 2.11, 21.41), „Nu te grăbi, locotenent Scruffy!” (*Disney Junior*, 2.11, 21.40), „Multumim, pădurar Rocky!” (*Nick Jr.*, 4.11, 19. 07), „Ce

faci acolo, pădurar Rocky?” (*Nick Jr.*, 4.11, 19. 15), „Vom avea grijă, pădurar Rocky!” (*Nick Jr.*, 4.11, 19. 16), „Ai nevoie de ceva, agent Paddington?” (*Nick Jr.*, 4.11, 21.24), „Bine ai venit, călător spațial!” (*Nick Jr.*, 4.11, 18.21), „Bravo, țipar!” (*Nick Jr.*, 4.11, 19. 07) „Haide, Ponei!” „Serios, Ponei?” (*Nicktoons*, 15.07. 19.22).

Referențialul termenului alocutiv din ultimele două exemple este un ponei exuberant și impulsiv, care trăiește o serie de aventuri comice în seria *It's pony* de pe *Nicktoons*. Derapajele de limbaj derivă din faptul că atâta vreme cât sunt considerate substantive proprii, substantivele nume de animale fac obiectul genului personal, situație în care se impune utilizarea flexivului acuzativului complement direct, *pe*, a anaferei pronominale, a categoriei determinării (sau măcar a unei desinențe) pentru exprimarea vocativului, ceea ce nu se întâmplă: „Ponei, salvează Tuc-Tuc-ul!”, „Toată lumea urăște Tuc-Tuc-ul”. „Să reabilităm Tuc-Tuc-ul” (*Nicktoons*, 15.07. 19.28). „Ai auzit pinguinul?” (*Disney Junior*, 19.07, 17.45). Sau, dimpotrivă, se regăsesc alte trăsături ale genului personal, cum ar fi procliza articolului care fac textul să sune impropriu: „Trebuie să-i spui lui Ponei” (*Nicktoons*, 15.07. 19.42). Cazul invers este utilizarea articolului hotărât în locul desinenței: „Arată minunat, doamna Brown!” (*Nick Jr.*, 2.11, 21.10).

Eludarea morfemului determinării are ca rezultat omonimia formelor și eliminarea oricărei opoziții cazuale; forma invariabilă a substantivului tinde să se generalizeze la toate cazurile: „Căpitan Cuțu nu ar fura”. (*Disney Junior*, 2.11, 21.39), „Toate indiciile merg către căpitan Cuțu”. (*Disney Junior*, 2.11, 21.38), „E o super idee, căpitan Cuțu!” (*Disney Junior*, 2.11, 21.38)

Confuzia operatorilor modali care organizează modalitatea; în exemplul: „Cred că îi trebuie încurajare” (*Minimax*, 15.07, 12.30), semul modal pe care verbul semiauxiliar ar trebui să-l confere sintagmei predicative este acela de *a avea nevoie* și nu de necesitate. De altfel, nici utilizarea substantivului la forma de singular nu ajută prea mult contextul, în spiritul limbii, verbul se asociază fie cu forma de plural, fie cu forma determinată nedefinit (are nevoie de o încurajare/încurajări). O altă problemă, mult mai extinsă, este că semnificația de modalitate conținută de modalizatorul verbal este aceeași cu cea a operatorului modal materializat în adverb, sau redată prin utilizarea concomitentă a două adverbe de modalitate sinonime: „Poate și Herbie ar putea ajuta” (*Minimax*, 15 iulie, 14.48), „Poate că e posibil să ne întâlnim și în persoană” (*Cartoon Network*, 9.08, 12. 09), „Poate putem găsi o altă rută” (*Cartoon Network*, 9.08, 12.36), „Poate poate ajuta dl Curry” (*Nick Jr.*, 2.11, 2.08)

Confuzia diatezelor în procesul de traducere duce la tipare sintactice denaturate. Daisy îi cere voie tatălui ei: „pot fi pictată pe față?” (*Minimax*, 15.07, 14.46). În limba română, sensul este redat printr-un reflexiv pasiv (sau, pentru un plus de nuanțare, factitiv): „pot să mă pictez pe față?”. Același efect îl au lipsa reflexivizării și folosirea diatezei active în locul celei reflexive: „Învață jucând, în fiecare zi pe *JimJam*” (*JimJam*, 14.07. 2021, 12.55), „Oprește la bancă, Daisy!” (*JimJam*, 14.07. 2021, 14.38)

Confuzii legate de actualizarea semantică și funcțională a sintagmei prepoziționale: în sintagma „ulei de bebeluș” (*Minimax*, 15.07, 15.59), trăsătura semantică prin care prepoziția ar trebui să actualizeze sintagma este *scopul, destinația* și trebuie semnificată

de prepoziția *pentru*, în alte contexte, prepoziția este superflua: „Să-l întrebăm la dimineață” (*Jim Jam*, 3.11, 21.24)

Derapaje în folosirea categoriei numărului în flexiunea pronomelui/ adjectivului pronominal: „Vă vom ajuta doamnă delfin. Puilul tău ...” (*Minimax*, 15.07, 15.15), a substantivului: „ați avut timp suficient să lucrați la droni” (*Minimax*, 15.07, 15.48), „suricate” (*Disney Junior*, 30.07, 16. 55) și a adjectivului: „cele mai nouă și mai grozave fursecuri” (*Nicktoons*, 21.07, 13.05)

Pseudoaverbializarea adjectivului: toate indicatoarele trebuie să stea drept (*JimJam*, 14.07, 12.47)

Greșelile cu cel mai mare impact se regăsesc la nivelul organizării sintactice a enunțului, deoarece afectează structura gramaticală, elementul care, alături de vocabularul fundamental, definește fizionomia unei limbi. Atunci când modificările ajung aici, este afectat elementul permanent și constitutiv al limbii, ceea ce reprezintă fundamentalul, stabilul. În afară de calcurile care au devenit obișnuite (cum ar fi asocierea adverbului *doar* unui verb): „Cum vorbeai cu prietenii tăi? *Doar strigam* foarte tare unii la alții” (*JimJam*, 14.07. 2021, 14.48), „Doar făceam puțină curățenie”. (*Disney Junior*, 4.11, 21.19), „Oricând aveți probleme, doar strigați după ajutor!” (*Nick Jr.*, 4.11, 18.39), structurile sintactice defectuoase constau în deplasarea subiectului din propoziția în care este exprimat în propoziția în care este omis și recuperat contextual din forma flexionară a verbului: „Așa arăți că tu îi la noi: ne protejezi” (*Disney Junior*, 20.07, 15.09).

În aceeași măsură, structuri eliptice ale căror componente absente sunt în mod normal recuperate de către vorbitor, în exemplele de față sunt nesaturate semantic: „Am o idee de panda albastru” (*JimJam*, 14.07, 15.02), „Erau veseli în legătură cu un jaf” (*Disney Junior*, 4.11, 21.43). În cântecelul despre câinele Kipper, reîntregirea semantico-sintactică a enunțului nu are loc, în ciuda contextului situațional, iar golul semantic care se vrea umplut prin ostensibilitate: „El face asta/crezi că-ai putea?/ Mai face și-asta” rămâne totuși un gol, prin neînțelegerea comparației: „Mai mult decât pisica mea”. În *Kate și Mim Mim* (*JimJam*, 19.07, 15.45), un personaj, referindu-se la ochii proprii, spune: „Îmi plac ochii așa cum sunt”. Posesivul suprimat nu poate fi reconstituit doar datorită prezenței pronomelui personal, fiind vorba de două componente sintactice: un complement indirect (îmi) și un atribut adjectival (mei).

Când structura eliptică este rezultatul omisiunii mai multor componente ale enunțului (agent, cauză), reîntregirea lui semantică nu mai este posibilă, elementele prezente nu au cum să preia sensul și funcția celor absente: „Fii atent cât de sus mi-a furat zmeul” (*JimJam*, 14.07, 15.01).

La capitoul improprietați semantice, ocurența unui cuvânt cum este *crocant* nu este posibilă într-un alt registru decât cel alimentar: „Frunza e crocantă iarna” (*JimJam*, 14.07. 2021, 14.43), iar sensul cuvântului „a maimuțări” în forma sa reflexivă, nu este cel de dicționar: „maimuță rea, nu te mai maimuțări printre lucrurile mele”. (*Minimax*, 15.07, 15.41), pentru că în contextul respectiv, maimuța caută ceva și face dezordine în lucrurile lui Teck. Puișorii îi pun căști prietenului lor Pistruias, pentru că nu este atent și nu poate termina traseul cu obstacole, scopul fiind „să nu mai auzi nicio distrageră” (*Disney Junior*, 4.11, 21.38). Se adaugă aici prețiozități lingvistice, cultisme: „Regret,

rechinelor, dar azi nu mă veți *servi* la masă” (*Jim Jam*, 3.11, 21.01)

Al doilea lucru care trebuie analizat are în vedere creațiile lexicale. În serialul *Ruff-Ruff, Tweet and Dave* de pe canalul *JimJam*, personajele folosesc *rotomobile* (*Rolly Pod*) pentru a se deplasa. Kate și Mim Mim din serialul cu același nume de pe *Minimax*, definesc găsirea grădini, după ce au rătăcit prin labirint, „o treabă mimtastică” (superlativ obținut de la Mim Mim, numele jucăriei de pluș a lui Kate). Daisy și Ollie montează un cort pe care îl numesc cortozaur (*Jim Jam*, 3.11, 21.17), adică un cort cu forma unui schelet de dinozaur. Gașca puișorilor folosește stații de radio oachi-cotcodachi și mini oachi-cotcodachi.

Motivarea numelor (analizată și în alte lucrări) presupune adecvarea sistemului denominativ la conținut. Unul din cei mai mari zburători de la T.O.T.S este Hank Penescu, pasărea flamingo este Zglobi. Gigantozaurul este alintat Giganto, Parasaurolophus se numește Voini, alte personaje cu nume sugestiv sunt Zâmbi, Istețica. O fetiță sofisticată dă numele serialului *Fancy Nancy* de pe *Disney Junior*. Și pentru că rafinamentul este de origine franceză, Nancy infuzează enunțurile cu cuvinte din această limbă, ceea ce o face și mai Fancy. Câțelul ei (al cărui nume subliniază caracterul filofrancez al lui Nancy) este îndemnat: „-Frenchy, jetez!” (tradus „Frenchy, sar!”). Din păcate, nu este singura stângăcie a micuței rafinate și extrem de drăgălașe, limbajul ei amalgamând prețiozitatea cu lejeritatea. „Ea iubește să fie rafinată la ceaiuri”. (*Disney Junior*, 20.07, 16.39) „n-o găsim pe nicăieri”. (*Disney Junior*, 20.07, 16.47).

Cățelușii simpatici se numesc Văfă (*Fancy Nancy*), Pistruiuș (*Gașca puișorilor*) un aspirant la Academia canină, simpatic, dar fără calitățile necesare aici (disciplină, atenție); la polul opus, adversarii prietenilor cățeluși, câinii-lup sunt conduși de temutul Zeus (*Prietenii cățeluși*). Paddington găsește un porumbel pe care, copiind tiparul numelui propriu, îl botează Pigeonton.

Familia Barbapapa de pe canalul Nick Jr. este o familie de boabe, alcătuită din Barbamama, Barbapapa și barbacopiii care au apărut prin plantare și s-au născut în aceeași zi de vară. Cei șapte copii au nume sugestive. Barbigol este roșu și sportiv; visul lui este să aibă drept casă un balon dirijbil și să devină pompier-vânzător de înghețată. Barbaartist (cel negru) este pictor, Barbablu (albastru) este om de știință; nu-i place să se trezească dimineața și vrea să locuiască într-o casă subacvatică. Barbazoo e galben, pasionat de natură și are multă imaginație; e altruist, se îngrijește de nevoile animalelor mici și nu se supără când acestea îi fură gustarea; vrea să își lase mustață când va crește și să devină un arbore mare care protejează toate animalele pădurii. Fetele familiei sunt: Barbalala verde și pasionată de muzică, Barbabelle (mov), frumoasă, narcisistă, rafinată, visând să devină prințesa Franței, și portocalia Barbotine, idealistă și convinsă că ar trebui ca toată lumea să fie preocupată exclusiv de spirit.

În serialul *Blue* (de pe *Disney Channel*) personajul eponim are o soră Bingo, o verișoară Briosa, iar mătușa lor este Caramela. În *Craig și dumbrava*, Jay este numit din cauza aspectului său fizic „lăbărțatule”. În *Pleacă de aici, unicornule!* (*Minimax*), unicornul este foarte mândru de porecla lui, Cornuleț. În *Grădinița dramei totale*, peștișorul grădiniței se numește Richard Plutescu.

Câteva toponime: ținutul în care se petrec întâmplările din *Gigantozaurul* se numește *Cretacia*, ținutul magic despre

care povestește prințesa din *Grădinița dramei totale* este *Selipilandia*. *Taffy* (de pe *Cartoon Network*) ratonul care se dă drept pisică, trăiește la un conac care se numește *Mai mult*, proprietatea miliardarei doamnei Mai mult. În seria *Aventuri cu Tip și Oh*, un extraterestru (Oh) din *Boovsland* ajunge în casa lui Tip. Cuvântul boov, care îl denumește pe locuitorul ținutului cu pricina, apare în formă nominală: „Nu ești decât un boov”. (*Minimax*, 9.07, 11.37), dar și adjectivală: „sunt cel mai boov fan al tău” (*Minimax*, 9.07, 11.40). Procedul prin care *boov* devine cuvânt de ordine este de mult utilizat în filmele animate. Ca să comparăm cu un serial mai vechi, în *Orașul Fructelor* din *Cășunica*, *fructat* este cuvânt de ordine, utilizat cu valoare adjectivală - praful fructat este folosit pentru a schimba culorile - și adverbială: pălărie „fructat de frumoasă” (*Minimax*, 15.07, 16.01), „musafir fructat de bun” (*Minimax*, 19.07, 15.59), „fructat de sigură”, „fructat de frumos”, „fructat de bună” (*Minimax*, 19.07, sau într-o construcție calchiată: „fructat devine” (cu sensul de „am hotărât”) (*Minimax*, 15.07, 15.52).

În *Vampirina*, mecanismul este diferit; cuvântul *sperio-* este punct de plecare în realizarea cuvintelor compuse: *speriotreflă*, *sperioaboabe* etc., desemnând un univers aflat sub semnul lui *a-i speria pe ceilalți*. Vampirina este considerată „o gazdă speriotaculară” (*Disney Junior*, 4.11, 21.30)

Cel mai des întâlnit este prefixoidul/adjectivul/adverbul *super-*. El înzestreașă personajele de pe canalul *JimJam* cu „supersenzori” și „superabilități” (14.07, 12.55) și conferă personajelor din *Haideti, Tineri titani* „supermișcări”. Unul din „eroii în pijama” are un supercalculator (*Disney Junior*, 20.07, 14.39). Personaje de pe *Disney Channel* care (cu un clișeu) iubesc „surprizele înfricoșătoare” (20.07, 14.06), „iubesc Halloweenul” (20.07, 14.08) au parte de un „superspectacol terifiant”. Eroii de pe *Minimax* vor să-și răscumpere greșelile „fiind superbuni unul cu celălalt” (2.11, 18.19), ursulețul Paddington, vrând să laude arta abstractă, o ridică la superlativ: „este foarte grozavă (!) și este supertare”. (*Nick Jr.*, 2.11, 21.09).

În *Gașca puișorilor*, unul dintre personaje are „superpantofi” care îl ajută să câștige meciul, pentru că sunt „superbuni și rapizi” (*Disney Junior*, 2.11, 21.52), iar căpitanul Cuțu și tovarășii săi au „superidei” (*Disney Junior*, 2.11, 21.38; 21.53). Un exemplu al frecvenței prefixoidului îl găsim pe *Disney Junior* unde sintagma „misiune supersecretă” apare în 3 noiembrie, de patru ori în intervalul 20.48 - 20.52. Un alt exemplu de frecvență ne oferă canalul *Nicktoons*, pe data de 21 iulie, unde în interval de trei minute (de la 13.57 până la 14.00), numărăm zece ocurențe ale lui *super-*, înglobând valori morfologice diferite: „superfratele mai mare”. „-Vrei să ne jucăm de-a căluțul?” „- Super!” „-Voi face superotirea”. „-Super superotirea?” (întreabă Gaspar). „- Da, supersuperotirea”. „- Sunt cel bun superfrate mai mare”. „- Este cel mai super dintre toți superfrații mai mari”. „- Vei fi superfrățiorul meu!”

Un alt prefixoid care materializează superlativul este *mega-*, extrem de frecvent întâlnit în limba vorbită; în *Vampirina*, caracterizează *sperioaboabele*: „Boabele transilvănene au fost megatopăitoare” (14.43). Procedul cel mai întâlnit în dinamica limbii de azi constă în combinarea celor două prefixoide, *super-* și *mega-*. Un personaj declară construind un superlativ din două prefixoide: „Ești fratele meu supermega; te supermega iubesc” (*Disney Junior*, 15.07, 18.51), în *T.O.T.S* găsim „supermega zburători” (*Disney Junior*, 19.07, 17.49).

Deficiențele de limbaj sunt compensate de magie. În episodul difuzat în 21 iulie și dedicat Crăciunului, comparația dintre Crăciunul oamenilor și cel al familiei Bântuici nu poate cădea în defavoarea niciuna dintre ele, ele sunt doar diferite și atât. Moș Gheare este omologul lui Moș Crăciun, iar cadourile din familia Vampirinei sunt puțin altfel: „piftie din oase”, „brad uscat”, „șosete din pânze de păianjen”, „lapte cu lătrat”, „speriat prin cimitir”, „lustruitori de sicrie” „pe scurt orice monstroșenie” (14.44). Dacă în Transilvania aceste lucruri erau extrem de ușor de achiziționat (era suficient să te repezi până la magazinul din colț unde găseai oricând mâncare pentru vampiri), aici, în Pennsylvania, trebuie să plasezi comenzi pentru, de exemplu, lumânări parfumate sau pentru statuia unei ciori de rău-augur, prosoape care zboară prin vecini, pantaloni autoalergători, un sicriu de cumpărături, aripi de oțel sau un bandaj de mumie. Toate aceste lucruri numite generic „lucruri monstroșe” sunt livrate de o vrăjitoare-curier. Pentru amuzamentul micilor telespectatori, se poate întâmpla ca pachetul care conține „schelete cântărețe și alte chestii din Transilvania” (un substantiv incluziv care arată cât de specializată e Transilvania în producerea și comercializarea de lucruri morbide) să fie livrate la adresa vecinului și, ca urmare, „dacă pachetul e din Transilvania e o problemă” (15.50). O sintagmă ca „nimicuri din Transilvania” bagatelizează lucrurile înfricoșătoare și circumscriu același clișeu despre Transilvania, patria vampirilor, definitivi ai identității românești. Vampirul care este de atâta timp vedetă de Hollywood (cu o sintagmă consacrată „Medienstar”¹) este, în persoana Vampirinei, un personaj agreabil, prietenos și care, ca orice minoritate se vrea acceptat și integrat în lumea oamenilor, în temeiul diversității globalizante. Acesta e și mesajul filmului: „*albastră sunt și cu dinți ascuțiți, dar nu sunt diferită de voi, să știți!*”

Gregoria, care este garguiul fam Bântuici și care nu se poate adapta Crăciunului și lumii oamenilor, hotărăște să se întoarcă în Transilvania, însă, convinsă apoi de Vampirina, se răzgândește și rămâne aici: „Familia este mai importantă decât o piftie și un pom transilvănean”. (14.42)

Sigur că „spiritul Crăciunului”² este anunțat de o fantomă care îi spune „am venit să-ți aduc spiritul Crăciunului” (13.32) „Spiritul Crăciunului”, această stereotipie utilizată până la sațietate, și în lumea oamenilor și în cea a vampirilor, îi bântuie în egală măsură pe oameni și pe vampiri: „știu exact ce-ți

trebuie ca să intri în spiritul Crăciunului” (13.32), „și în spiritul Crăciunului să fim acum” (14.40). În bună tradiție, spiritul Crăciunului întâlnește „spiritul cumpărăturilor” (14.46). Și pe Minimax „e spiritul Crăciunului” (2.11,18.15), „moșul îți aduce cadouri numai dacă intri în spiritul crăciunului: bunătațe, veselie” (*Minimax*, 2.11,18.15), iar dacă „n-ai intrat în spiritul crăciunului, ia-ți adio de la cadouri!” (*Minimax*, 2.11,18.15).

În seria nou apărută pe Nickelodeon, *Navigăm cu Santiago*, un pirat de opt ani, împreună cu echipajul său, descoperă comori ascunse și asigură liniștea și securitatea Mării Caraibilor. Ca format, continuă serii ca *Tôm și copacul fermecat*, care, în situații-limită, folosesc magia pentru a restabili ordinea, și interactivitatea pentru a-l coopta pe micul spectator. Aici e vorba de două feluri de magie, dintre care doar magia Escarlatei este „împăimântătoare”, deoarece folosește praf magic pentru a-l determina pe Santiago să facă ce zice ea și să devină stăpâna mărilor. „Insula e plină de magie amenințătoare” (*Nick Jr.*, 2.11, 19.31), constată Santiago și îi avertizează pe ceilalți (echipaj și mici telespectatori): „Atenție la magia amenințătoare!” (*Nick Jr.*, 2.11, 19.32). „Magia poate fi găsită în toată cele 7 mări. Dar cel mai bun magician este magicianul pirat” (*Nick Jr.*, 2.11, 19.29), și, ca urmare, Santiago pornește în căutarea lui. Magia folosită de Santiago contracarează magia „împăimântătoare”. El folosește „un truc magic” pentru a distra „crapii magici” (*Nick Jr.*, 2.11, 19.32) și, în general, tot ce întâlnește în drumul lui este atins de magie: castelul este magic, insula este magică, piratul care umează să-l ajute, de asemenea; pentru a-l salva pe bunicul răpit, „avem (pluralul solidarității n.n) nevoie de un truc magic” (*Nick Jr.*, 2.11, 19.34); ca urmare, Thomas face vrăji, cântând la chitară.

În noua serie despre ponei de pe canalul Minimax, *Micul meu ponei-viață de ponei*, poneii participă la un concurs de briose roz în care nu au voie să folosească magia, ci să-și folosească strict abilitățile, dar, când ajung într-o situație-limită (cum se întâmplă în episodul *Dispariția*: poneii dispar ca urmare a unui truc magic făcut de Rarity), recurg la aceeași modalitate de a o rezolva: „Îmi trebuie o vrăjă!” (*Minimax*, 2.11,18.38).

Mai veselă sau mai întunecată (ca de ex dansurile magice care aduc mâncare și care îi transformă pe titani în sclavii demonului, trebuind să danseze toată viața), magia rămâne mijlocul care rezolvă orice dificultate și plasează în plan secundar eventualele asperități și defectiuni de limbaj.

Note:

1. V. Florian Kühner-Wielach, *Vampire. Monster – Mythos – Medienstar* (Kevelaer: Butzon & Bercker, 2010).
2. Rodica Zafiu, „Spiritul...” *România literară*, nr. 1 (2012): 15. Autoarea numește acest clișeu existent pe toate canalele (mass-media, e-mail, telefon etc.) „un exces ridicol al uzului”.
3. Episodul din 15 iulie din *Hai deți, Tineri Titani!* de pe *Cartoon Network*.

Bibliography:

*** *Dictionarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române* [The Orthographic, Orthoepic, and Morphological Dictionary of Romanian Language], 2nd ed., revised and enlarged. Bucharest: Univers Enciclopedic, 2005/2010.

*** *Gramatica limbii române* [The Grammar of Romanian Language], vol. I-II. Bucharest: Editura Academiei Române, 2005/2008.

Bidu-Vrânceanu, Angela, and Cristina Călărășu, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Mihaela Mancaș, Gabriela Pană Dindelegan, *Dictionarul de științe ale limbii* [The Dictionary of Language Sciences]. Bucharest: Nemira, 2001

Kühner-Wielach, Florian, *Vampire. Monster – Mythos – Medienstar*. Kevelaer: Butzon & Bercker, 2010.

Zafiu, Rodica. „Spiritul...” *România literară*, no. 1 (2012): 15.